

'IK ZORG MET LIEFDE EN PLEZIER'

Zestien keer sierde een werk van kunstenaar Wim Visser de cover van Pelitaneuws. Hij is tweede generatie Moluks en mantelzorger voor zijn moeder. Over mantelzorg, Moluks zijn en kunst.

door **Stefanie Hehalatu en Josselien Verhoeve**

De Molukse roots van Wim Visser zie je zowel terug in zijn schilderijen en objecten, als in de manier waarop hij voor zijn moeder zorgt. Zes zoons heeft mevrouw Visser-Matita. De vier oudste zijn geboren op Ambon; Wim en haar jongste zoon hier in Nederland. In Zutphen heeft ze jarenlang gewerkt bij de Politie school. Na een plotselinge ziekte, moest ze stoppen met werken. 'Na het overlijden van mijn man in 2014 kwam Wim bij me wonen. Hij wilde dat graag en daar ben ik heel blij om.'

Duimpjes omhoog

Stefanie: 'Stichting Pelita is samen met Mantelzorg.NL een onderzoek begonnen naar Indische en Molukse mantelzorgers: waar lopen zij tegenaan en wat hebben ze nodig? Maar we spreken daarbij eigenlijk alleen maar vrouwen. 'Waar zijn de mannen?' zeggen we wel eens tegen elkaar.'

Wim: 'Vaak zorgen de schoondochters dan voor de moeder. Als ik aan Hollandse mensen vertel dat ik bij mijn moeder woon en voor haar zorg, snappen de meesten dit niet. Maar in Indische en Molukse kringen krijg ik als reactie alleen maar duimpjes omhoog!'

Josselien: 'Een Indische mantelzorger uit Almelo omschreef de zorg voor haar moeder als een liefdevolle plicht. Herken je je in deze omschrijving?'

Wim: 'Enigszins wel. Maar het woordje plicht suggereert dat het moet. Ik voel dat ik dat verschuldigd ben, dat is voor mij net iets anders. En ik doe het met liefde en plezier. Als ik mijn moeder aan het lachen kan maken, doe ik dat. Snap je? Mijn moeder heeft een zwaar leven gehad. Ze heeft zoveel meegemaakt, veel moeten opgeven en daar heb ik respect voor. Dan is het minste dat wij als kinderen kunnen doen naar haar omkijken en voor haar zorgen. Ik wil trouwens zelf niet dat mijn dochter voor mij gaat zorgen als ik oud ben!'

We hebben vaak een verhuizing naar een verzorgingstehuis besproken, wij dachten dat zij wel zou wennen in een verzorgingsflat. We zijn overal wezen kijken, maar mijn moeder wil niet. Ik kijk naar het geluk van mijn moeder. Zolang zij hier gelukkig is, dan denk ik: "Laat haar maar lekker genieten". Dus er is nu een traplift gekomen en mijn dochter en nichtje springen vaak bij. Mijn jongste broer brengt haar op zaterdag vaak naar de markt, in Deventer of Zutphen. Daar geniet ze van. Mama kookt nog zelf, iedere dag.'

Mevrouw Visser: 'Mijn familie heeft me ook gevraagd naar Indonesië te komen. Ik ben de enige van mijn broers en zussen hier. Maar ik wil niet terug. Mijn man ligt hier begraven, mijn kinderen en kleinkinderen zijn hier, mijn kerk is in Deventer. Maar wat als Wim niet meer voor me kan zorgen, of meer wil werken aan zijn kunst, kan ik dan hulp krijgen?'

Ondersteuning van Stichting Pelita

Stefanie: 'We moeten dan opnieuw naar uw situatie kijken. Zolang Wim bij u staat ingeschreven zal een gemeente verwachten dat Wim het huishouden doet en geen huishoudelijke hulp toekennen. Hoewel sommige gemeenten wel willen luisteren en zoeken naar oplossingen. Maar op het moment dat Wim niet meer bij u staat ingeschreven, is er waarschijnlijk veel meer hulp mogelijk. U bent momenteel nog redelijk zelfstandig en daarom kunnen we geen Persoonsgebonden Budget (PGB) aanvragen om zelf zorg in te kopen. Mocht dat veranderen, dan kan Pelita ondersteunen bij zo'n aanvraag. De Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) kan nu ook niet zoveel betekenen. Tenzij Wim als mantelzorger overbelast zou raken. Dan zou de gemeente een tijdelijke hulp kunnen inzetten, bijvoorbeeld een huishoudelijke hulp voor zes weken. Stichting Pelita kan meedenken, ook bijvoorbeeld in de zoektocht naar een betrouwbare hulp in de huishouding, of om regiovervoer aan te vragen.'

Mevrouw Visser-Matita en Wim.

Doek met het oiale motief.

Dan kan Wim zich meer op zijn kunst toeleggen.'

Mevrouw Visser: 'Ik ben blij en trots dat Wim bezig is met zijn kunst, hij is veel aan het werk. Hij heeft het talent van opa Visser, mijn schoonvader.'

Kruidnagelen

Josselien: 'Mantelzorger en kunstenaar. Het lijken twee verschillende onderwerpen. Maar de verbinding met je ouders, je liefde voor je Molukse afkomst, komt terug in je werk. Zoals bij de nieuwjaarskaarten voor Stichting Pelita.'

Wim: 'Het liefst wil ik mijn kunst en het mantelzorgen voor mijn moeder combineren. Ik kan niet leven van de kunst, daarom werk ik ook als zzp'er in de bouw. Ik gebruik graag Molukse thema's. Kijk hier, het oiale motief. Een soort zon bestaande uit een aantal ringen met daar omheen vier fregatvogels. Een gestileerd, bijna abstract motief van de Alifoeren, de inheemse bevolking van de Molukken. De fregatvogels staan symbool voor de vier windstreken; Ik ben ook bezig met sieraden, zoals deze kettingen met kruidnagels. En dit is een tifa, bezet met kruidnagels en nootmuskaat. Het is allemaal begonnen met de VOC. Voor dit product, deze kruidnagels, zijn zoveel mensen vermoord. Dat mogen we niet vergeten.'

Voor wie meer over Wim en zijn kunst wil weten is er zijn website: www.wim-visser.com